

Ewa olli ka üks nisuggune perrenaene ja
maiapidaja misuggust arwaste on leida.
Ei temma weddelenud, egga armaſtanud
lobbiſemiſt; kui mittokord rahwas tullid
neid watama, ehk Hansut tõle palluma,
ei Ewa jätnud tõdd ſeiſma, waid aias
ikka peäle, miſ kord käſil olli, ehk tulli
kätte wõtta. Hommiko warra watiſ tem-
ma lomade järrele, ja et neid kül piſſut
temmal olli, ſiiſki tulli ikka murret kan-
da, ſuwwel kui talwel, et iggauhhele tem-
ma diguſ ſai. Jootmiſt ja ſõdtmiſt nou-
taſ lomadele häſti ſaggedaſte. Suwvel
ial ei aianud lome karjamale, enne kui
neile kaewuſt olli wet paktunud, hobbo-
ſele, lehmale ja lammaſtele kül ühheſt
kunnast, ſiggadele jälle teiſeſt, ja hanne-
dele; teiſed naeſed naerſid kül, et tem-
ma teggi ilmaeaguſt tõdd, ſeſt et lomad
leidwad metſaſt wet küllalt; agga Ewa
rakiſ: „Metſaſ on ſeiſnud mudda ja

„magge ſo-weſſi, ſe ei olle hea lomadele;
„ſe ſadab mittokord kobo-ja makſetõbbe
„tullemä; ſelge weſſi on igga lomale
„parrem, ja puhtama ſuggu lomad tar-
„witawad ka puhhaſt toitõ.“ Muud rah-
was ſõdtſid lome talwiſel aial kaſſ kord
päweſ, ja waſt pärraſt Jouluð hakkaſid
kolmkord ſõdtma; Ewa ſõtiſ wiis ja kuus
kord päweſ, et, kui piſſut hawal anti, ei
pidand ni paljo toitõ raiſko minnema.
Ei olnud temmal tõbbi lomadeſſe haka-
maſ, ei lainud lomad waeſekſ, et kül
piſſut heino nähha anti; agga et keiſ
peti hoidmiſſe warral, ja et lomad om-
mal aial omma varrajat oſſa ſaiwad,
ſiiſ jätkaſ ka ſe piſſut, ja lomad ollid
täied; lehm andiſ häſti pima, lammaſ
toi igga aäſta kolm talle. Temma mur-
re ja holekandminne ja ommal aial ka
piſſut wilja ſullutaminne, ſai ka jälle
temma kätte taggaſi. Igga ſuggiſe mü-